

DYREKTYWA RADY 86/613/EWG
z dnia 11 grudnia 1986 r.

w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji ,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego ,

a także mając na uwadze, co następuje:

w rezolucji z dnia 12 lipca 1982 r. dotyczącej popierania równych szans dla kobiet , Rada przyjęła ogólne cele komunikatu Komisji dotyczącego nowego wspólnotowego programu działania w dziedzinie popierania równości szans dla kobiet (w latach 1982-1985) i wyraziła wolę podjęcia właściwych środków, aby osiągnąć te cele;

działanie 5 wspomnianego wyżej programu dotyczy stosowania zasady równego traktowania w odniesieniu do kobiet pracujących na własny rachunek, w tym pracujących w rolnictwie;

wprowadzenie w życie zasady równości wynagrodzeń dla pracowników płci żeńskiej i męskiej, przewidzianej w art. 119 Traktatu, stanowi integralną część ustanowienia i funkcjonowania wspólnego rynku;

dnia 10 lutego 1975 r. Rada przyjęła dyrektywę 75/117/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet ;

w zakresie innych aspektów równego traktowania kobiet i mężczyzn, Rada przyjęła dnia 9 lutego 1976 r. dyrektywę 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy , a 19 grudnia 1978 r. Rada przyjęła dyrektywę 79/7/EWG w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego ;

w odniesieniu do osób pracujących na własny rachunek, w których działalności uczestniczą małżonkowie tych osób, zasadę równego traktowania należy wprowadzać w życie poprzez przyjęcie szczegółowych przepisów zmierzających do uregulowania szczególnej sytuacji takich osób;

między Państwami Członkowskimi utrzymują się różnice w tej dziedzinie, zatem należy zbliżyć regulacje krajowe w zakresie stosowania zasady równego traktowania;

w niektórych dziedzinach Traktat nie przyznaje kompetencji niezbędnych do podjęcia szczególnych działań w tym celu;
wprowadzanie w życie zasady równego traktowania nie narusza środków dotyczących ochrony kobiet w okresie ciąży i macierzyństwa;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I

Cele i zakres stosowania

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa zmierza do zapewnienia, w zgodności z następującymi przepisami, stosowania w Państwach Członkowskich zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek lub przyczyniających się do wykonywania takiej pracy, w zakresie spraw nie objętych dyrektywami 76/207/EWG i 79/7/EWG.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:

- a) osób pracujących na własny rachunek, to znaczy wszystkich osób prowadzących, na warunkach określonych przez prawo krajowe, działalność zarobkową na własny rachunek, w tym rolników i osób wykonujących wolne zawody;
- b) ich małżonków, nie będących pracownikami ani wspólnikami, którzy w trwały sposób uczestniczą, na warunkach określonych przez prawo krajowe, w działalności osoby pracującej na własny rachunek i wykonują takie same zadania lub zadania o charakterze wspomagającym.

Artykuł 3

Dla celów niniejszej dyrektywy zasada równego traktowania oznacza brak jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na płeć, tak bezpośredniej jak i pośredniej, zwłaszcza przez odniesienie się do stanu cywilnego lub rodzinnego.

SEKCJA II

Równe traktowanie pracujących na własny rachunek pracowników płci żeńskiej i męskiej - sytuacja nie mających statusu zawodowego małżonków osób pracujących na własny rachunek - ochrona kobiet pracujących na własny rachunek lub żonek osób pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa

Artykuł 4

W odniesieniu do osób pracujących na własny rachunek, Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki dla zapewnienia zniesienia wszystkich przepisów sprzecznych z zasadą równego traktowania, tak jak jest ona określona w dyrektywie 76/207/EWG, a szczególnie w zakresie przedsiębiorczości, wyposażania lub rozszerzania działalności przedsiębiorstwa lub w zakresie rozpoczęcia lub rozszerzenia jakiegokolwiek innej formy działalności osoby

pracującej na własny rachunek, włączając w to ułatwienia finansowe.

Artykuł 5

Nie naruszając szczególnych warunków dostępu do wykonywania niektórych rodzajów działalności, które znajdują zastosowanie na równi do obu płci, Państwa Członkowskie podejmą konieczne środki, aby warunki utworzenia spółki między małżonkami nie były bardziej restryktywne niż warunki utworzenia spółki między osobami nie będącymi małżeństwem.

Artykuł 6

W przypadku gdy w Państwie Członkowskim istnieje składkowy system zabezpieczenia społecznego dla osób pracujących na własny rachunek, Państwo Członkowskie podejmie konieczne środki, aby małżonkowie, o których mowa w art. 2 lit. b), którzy nie podlegają ochronie poprzez system zabezpieczenia społecznego, z którego korzysta osoba pracująca na własny rachunek, mogły przystąpić, dobrowolnie i opłacając składki, do systemu zabezpieczenia społecznego.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie ustalą, na jakich warunkach możliwe jest uznawanie pracy wykonywanej przez małżonków, o których mowa w art. 2 lit. b) i, w świetle tych ustaleń, rozważą podjęcie wszelkich odpowiednich działań w celu popierania takiego uznawania.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie ustalą, czy i pod jakimi warunkami, kobiety pracujące na własny rachunek oraz małżonki osób pracujących na własny rachunek, mogą w okresie zaprzestania wykonywania pracy z powodu ciąży lub macierzyństwa:

- mieć dostęp do usług zapewniających czasowe zastępstwo lub do krajowych usług socjalnych, lub
- być uprawnione do świadczeń pieniężnych w ramach systemu zabezpieczenia społecznego lub innego publicznego systemu opieki społecznej.

SEKCJA III

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 9

Państwa Członkowskie wprowadzą do ich krajowych systemów prawnych środki niezbędne dla umożliwienia wszystkim osobom, które czują się poszkodowanymi z powodu niezastosowania zasady równego traktowania w zakresie prowadzenia działalności na własny rachunek, dochodzenie ich praw przed sądem, po wyczerpaniu możliwości przed innymi właściwymi organami.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zapewnią, aby środki przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy, jak również odpowiednie przepisy już obowiązujące w tej dziedzinie, zostały podane do wiadomości organizacji reprezentujących osoby pracujące na własny rachunek oraz ośrodków szkolenia zawodowego.

Artykuł 11

Rada dokona zmian w niniejszej dyrektywie, na wniosek Komisji, przed dniem 1 lipca 1993 r.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywa nie później niż dnia 30 czerwca 1989 r. Jeżeli jednak Państwo Członkowskie, w celu realizacji art. 5 niniejszej dyrektywy, musi zmienić swoje ustawodawstwo w dziedzinie praw i obowiązków małżeńskich, to wówczas takie Państwo Członkowskie zapewni zgodność z art. 5, nie później niż dnia 30 czerwca 1991 r.

2. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią Komisję o działaniach podjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Nie później niż dnia 30 czerwca 1991 r., Państwa Członkowskie prześlą Komisji wszelkie niezbędne informacje, które umożliwią jej sporządzenie sprawozdania dotyczącego stosowania niniejszej dyrektywy, w celu jego przedłożenia Radzie.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 1986 r.

W imieniu Rady

A. CLARKE

Przewodniczący